

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שלש אשרות הן:												■	מ.מ.מ.
אילן שנטעו מתחלה לשם עבודת כוכבים - הרי זו אסורה												■	מ.מ.מ.
גידעו ופיסלו לשם עבודת כוכבים והחליף נוטל מה שהחליף												■	מ.מ.מ.
העמיד תחתיה עבודת כוכבים ונטלה - הרי זו מותרת.												■	מ.מ.מ.
והוא שהברין והרכיב בגופו של אילן.	אמרי דבי ר' ינאי:											■	מ.מ.מ.
והאנן גידעו ופיסלו תנן												■	מ.מ.מ.
אלא כי איתמר דרבי ינאי - לענין ביטול איתמר, דאף על גב דהברין והרכיב בגופו של אילן, כי נטל מה שהחליף - שפיר דמי, דמהו דתימא: כיון דהברין והרכיב בגופו של אילן, כאילן שנטעו מתחלה דמי - וליתסר כולה, קמ"ל.												!	מ.מ.מ.
המשתחוה לאילן - תוספתיה אסורה.	שמואל:											■	מ.מ.מ.
גידעו ופיסלו לעבודת כוכבים והחליף - נוטל מה שהחליף	מתבי רבי אלעזר:											■	מ.מ.מ.
גידעו ופיסלו אין, לא גידעו ופיסלו לא												■	מ.מ.מ.
הא מני? רבנן היא, ושמואל דאמר כרבי יוסי בר יהודה	אמר לך שמואל:											!	מ.מ.מ.
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - אסור.	דאמר: [רבי יוסי בר יהודה]											!	מ.מ.מ.
ממאי דרבי יוסי בר יהודה ורבנן בתוספת פליגי? דלמא תוספת לדברי הכל אסור, ובעיקרו פליגי:	מתקף לה רב אשי:												מ.מ.מ.
עיקרו נמי אסור, דכתיב: (דברים יב) ואשריהם תשרפון באש	דרבי יוסי בר יהודה סבר:											■	מ.מ.מ.
עיקר אילן שרי, דכתיב: (דברים ז) ואשריהם תגדעון, איזהו אילן שגידעו אסור ועיקרו שרי? הוי אומר: אילן שנטעו ולבסוף עבדו	ורבנן סברי:											■	מ.מ.מ.
וכי תימא: הא דלא מתרצינן הכי	[רב אשי]											■	מ.מ.מ.
איפוך רבנן לדרבי יוסי בר יהודה ודרבי יוסי בר יהודה לרבנן	[רב אשי]											!	מ.מ.מ.
אם כן, גידעו ופיסלו מאן קתני לה? לא רבנן ולא רבי יוסי בר יהודה, אי רבנן, בלא גידעו ופיסלו נמי תוספת אסורה, אי רבי יוסי בר יהודה, עיקר אילן נמי אסור												■	מ.מ.מ.
אי בעית אימא: רבנן ואי בעית אימא: רבי יוסי בר יהודה:												!	מ.מ.מ.
אי בעית אימא: רבי יוסי בר יהודה, כי קאמר רבי יוסי בר יהודה בלא גידעו ופיסלו עיקר אילן אסור - בסתמא, אבל גידעו ופיסלו - גלי אדעתיה דבתוספת ניהא ליה, בעיקר אילן לא ניהא ליה												!	מ.מ.מ.
איבעית אימא: רבנן, גידעו ופיסלו איצטריכא ליה, ס"ד אמנא: כיון דעבד ליה מעשה בגופיה, עיקר אילן נמי ליתסר, קמשמע לן.												!	מ.מ.מ.
איזו אשרה? כל שיש תחתיה עבודת כוכבים	[הכמים]											■	מ.מ.מ.
כל שעובדין אותה.	רבי שמעון:											■	מ.מ.מ.
ומעשה בציצין באילן שהיו עובדין אותו, ומצאו תחתיו גל												○	מ.מ.מ.
בדקו את הגל הזה, ובדקוהו ומצאו בו צורה, אמר להן: הואיל ולצורה הן עובדין, נתיר להן את האילן.	אמר להן ר"ש:											■	מ.מ.מ.
איזהו אשרה.												■	מ.מ.מ.
והא אנן שלש אשרות תנן												■	מ.מ.מ.
ה"ק: שתיים דברי הכל, ואחת מחלוקת דר"ש ורבנן												■	מ.מ.מ.
איזו היא אשרה שנחלקו בה ר"ש והכמים?												■	מ.מ.מ.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:	statement-מימרא ; קושיא- challenge- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- ■ ראייה- proof-
--	---

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כל שיש תחתיה עבודת כוכבים	[חכמים]									■	!	◊	מת.	
כל שעובדים אותה.	רבי שמעון:									■	!	◊	מת.	
איזו היא אשרה סתם?											^	◊	מת.	
כל שכומרים יושבין תחתיה ואין טועמין מפירותיה	רב:									◆	!	◊	מת.	
אפילו אמרי הני תמרי לבי נצרפי - אסור, דרמי בי שיכרא ושתי ליה ביום אידם.	שמואל:									◆	!	◊	מת.	
הלכתא כשמואל.	אמיר: אמרו לי סבי דפומבדיתא:										■	◊	מת.	
לא ישב בצילה, ואם ישב - טהור												■	מת:	
ולא יעבור תחתיה, ואם עבר - טמא.												■	מת:	
היתה גזולת את הרבים, ועבר תחתיה - טהור.												■	מת:	
לא ישב בצילה.												■	מת:	
פשיטא												⚡	מת:	
לא נצרכא אלא לצל צילה.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											!	◊	מת:
מכלל דבצל קומתה אם ישב - טמא?												⚡	מת:	
לא, דאפי' לצל קומתה נמי אם ישב - טהור, והא קמ"ל, דאפילו לצל צילה לא ישב.												◊	מת:	
ואם ישב - טהור.	איכא דמתני לה אסיפא:											■	מת:	
פשיטא												⚡	מת:	
לא נצרכא אלא לצל קומתה.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											!	◊	מת:
מכלל דלצל צילה אפילו לכתחלה ישב?												⚡	מת:	
לא, הא קמ"ל, דאפילו לצל קומתה אם ישב - טהור.												◊	מת:	
ולא יעבור תחתיה, ואם עבר - טמא.												■	מת:	
מ"ט?												^	מת:	
אי אפשר דליכא תקרובת עבודת כוכבים.												!	◊	מת:
מני?												^	מת:	
רבי יהודה בן בתירא היא													מת:	
מנין לתקרובת עבודת כוכבים שמטמאה באהל? שנאמר: (תהלים קו) ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים, מה מת מטמא באהל, אף תקרובת עבודת כוכבים מטמא באהל.	דתניא, רבי יהודה בן בתירא:											■	◊	מת:
היתה גזולת את הרבים, ועבר תחתיה - טהור.												■	מת:	
עבר או עובר?	איבעיא להו:											^	מת:	
עובר	רבי יצחק בן אלעזר משמיה דחזקיה:											!	◊	מת:
אם עבר.	רבי יוחנן:											!	◊	מת:
ולא פליגי: הא דאיכא דירכא אחרינא, הא דליכא דירכא אחרינא.												■	◊	מת:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פיסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רב ששת לשמעיה: כי מטית להתם ארהיטני.	[רב ששת]											◊	מת:
היכי דמי?				^									מת:
אי דליכא דירכא אחרינא				!									מת:
ל"ל ארהיטני? מישרא שרן?				ז									מת:
ואי דאיכא דירכא אחרינא				!									מת:
כי אמר ארהיטני מי שרן?				ז									מת:
לעולם דליכא דירכא אחרינא, ואדם חשוב שאני.				!								◊	מת:
זורעין תחתיה ירקות בימות הגשמים אבל לא בימות החמה, והחזירין - לא בימות החמ' ולא בימות הגשמים	[רבנן]											◆	מת:
אף לא ירקות בימות הגשמים, מפני שהנביה נושרת עליהן והוא להן לזבל.	רבי יוסי:											◆	מת:
למימרא, דרבי יוסי סבר: זה וזה גורם - אסור, ורבנן אמרי: זה וזה גורם - מותר												ז	מת:
הא איפכא שמעינן להן												ז	מת:
שוחק וזורה לרוח או מטיל לים	דתנן, רבי יוסי:											■	מת:
אף היא נעשה זבל, ונאמר: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם	אמרו לו: [רבנן]											■	מת:
קשיא דרבנן אדרבנן, קשיא דר' יוסי אדרבי יוסי?												ז	מת:
בשלמא דרבי יוסי אדרבי יוסי לא קשיא: התם דקאזיל לאיבוד - מתיר, הכא דלא קאזיל לאיבוד - אסור												!	מת:
אלא דרבנן אדרבנן קשיא												ז	מת:
איפוך.												!	מת:
ואיבעית אימא: לא תיפוך, דר' יוסי - כדשנין, דרבנן - כדאמר רב מרי בריה דרב כהנא:												!	מת:
מה שמשביח בעור פוגם בבשר	[רב מרי בריה דרב כהנא]											■	מת:
הכא נמי מה שמשביח בנביה פוגם בצל.												!	מת:
וסבר רבי יוסי: זה וזה גורם אסור?												ז	מת:
נטעין יחור של ערלה, ואין נטעין אגוז של ערלה, מפני שהוא פרי	והתנן רבי יוסי:											■	מת:
מודה רבי יוסי, שאם נטע והבריך והרכיב - מותר	ואמר רב יהודה אמר רב:											■	מת:
מודה רבי יוסי, שאם נטע והבריך והרכיב - מותר	ותניא נמי הכי:											■	מת: